

Wtorek 13 grudzień 2005

P6_TC1-COD(2004)0055**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 13 grudnia 2005 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2006 Parlamentu Europejskiego i Rady tworzące postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewniony jest swobodny przepływ osób. W tym celu Wspólnota ma przyjąć, między innymi, środki w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych, które są konieczne do należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (2) Podczas szczytu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. Rada Europejska wezwała Radę i Komisję do przygotowania nowego ustawodawstwa w zakresie kwestii odgrywających zasadniczą rolę w dobrej współpracy sądowej oraz zwiększonym dostępie do prawa i dokonała konkretnego odniesienia, w tym kontekście, do wezwań do zapłaty.
- (3) W dniu 30 listopada 2000 r. Rada przyjęła wspólny program Komisji i Rady w zakresie środków służących wprowadzeniu zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych ⁽³⁾. Program przewiduje możliwość konkretnej, jednolitej i zharmonizowanej procedury w celu uzyskania orzeczenia określonego w ramach Wspólnoty w konkretnych dziedzinach, w tym w dziedzinie roszczeń bezspornych.
- (4) W dniu 20 grudnia 2002 r. Komisja przyjęła Zieloną Księgę w sprawie europejskiej procedury dotyczącej nakazu płatniczego oraz środków mających na celu uproszczenie i przyspieszenie spraw sądowych dotyczących drobnych roszczeń. Zielona Księga zainicjowała konsultacje w sprawie możliwych celów i cech jednolitej zharmonizowanej europejskiej procedury odzyskiwania należności za roszczenia bezsporne.
- (5) Szybkie i skuteczne odzyskiwanie należnych długów, w stosunku do których nie istnieją spory prawne, ma szczególne znaczenie dla podmiotów gospodarczych w Unii Europejskiej, jako że opóźnienia w płatnościach stanowią zasadniczy powód niewypłacalności zagrażającej przyszłości, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw i prowadzą do utraty dużej liczby miejsc pracy.
- (6) Choć wszystkie Państwa Członkowskie próbują rozwiązać problem masowego odzyskiwania należności za roszczenia bezsporne, większość z nich za pomocą stworzenia uproszczonej procedury dotyczącej wezwania do zapłaty, istnieją znaczne różnice zarówno w zakresie treści ustawodawstw krajowych, jak i funkcjonowania poszczególnych procedur. Ponadto, istniejące obecnie procedury często są niedopuszczalne lub niewykonalne w sytuacjach transgranicznych.
- (7) Wynikające z tego utrudnienia w dostępie do skutecznej sprawiedliwości, szczególnie w sprawach transgranicznych oraz zniekształcenie konkurencji na rynku wewnętrznym na skutek zachwiania równowagi w odniesieniu do funkcjonowania środków proceduralnych przyznanych wierzycielom w różnych Państwach Członkowskich wiążą się z potrzebą stworzenia ustawodawstwa wspólnotowego, gwarantującego równe szanse wierzycielom i dłużnikom w całej Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 8.9.2005, str. 77.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2001, str. 1.

Wtorek 13 grudzień 2005

- (8) **Postępowanie ustanowione przez niniejsze rozporządzenie służy jako dodatkowy i opcjonalny środek dla wierzycieli, którzy nadal mogą korzystać z postępowania przewidzianej w prawie krajowym. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie zastępuje ani nie harmonizuje** istniejących mechanizmów odzyskiwania **bezsportnych roszczeń** zgodnie z prawem **krajowym**.
- (9) Europejski nakaz płatniczy powinien być dostępny dla wszystkich cywilnych roszczeń pieniężnych, umownych i pozaumownych, za wyjątkiem praw własności wynikających ze stosunków małżeńskich, testamentów lub spadków, w przypadku których nawet przy braku sprzeciwu sądy często nie mogą opierać się na twierdzeniach wierzyciela, ale muszą zbadać fakty z własnej inicjatywy. Procedury nie należy ograniczać do roszczeń poniżej pewnej kwoty górnego pułapu. Nie powinna jednak mieć zastosowania do roszczeń, których termin płatności jeszcze nie upłynął w chwili składania wniosku, a w szczególności do przyszłych płatności okresowych.
- (10) Procedura powinna się opierać, w możliwie największym stopniu, na wykorzystaniu standardowych formularzy w komunikacji pomiędzy sądami i stronami w celu ułatwienia zarządzania nią i umożliwienia wykorzystania automatycznego przetwarzania danych.
- (11) We wniosku o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wierzyciel powinien być zobowiązany do przedstawienia informacji wystarczających do jasnego określenia roszczenia i jego uzasadnienia umożliwiającęgo pozwanemu dokonanie w pełni przemyślanego wyboru wniesienia sprzeciwu wobec roszczenia, bądź niekwestionowania go. W tym kontekście obowiązkiem wierzyciela powinno być przytoczenie dowodów, na których może się oprzeć w celu udowodnienia prawidłowości swoich twierdzeń bez konieczności faktycznego przedstawiania sądowi dokumentów dowodowych.
- (12) Sąd **powinien badać wniosek, w tym kwestię jurysdykcji oraz opis dowodów, na podstawie informacji podanych w formularzu. Pozwoliłoby to sądom na zbadanie prima facie podstaw roszczenia oraz, między innymi, na wykluczenie oczywiście bezzasadnych lub niedopuszczalnych roszczeń. Badanie to nie musi być konieczne prowadzone przez sędziego.**
- (13) **Mimo że nie będzie przysługiwało odwołanie od odrzucenia wniosku o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, nie wyklucza to możliwości wniesienia odwołania do sądu tej samej instancji.**
- (14) **Odwołanie przysługujące w wyjątkowych przypadkach nie oznacza ponownego przyznania pozwanemu prawa do dochodzenia roszczenia. W trakcie postępowania odwoławczego przy ocenie podstaw roszczenia nie powinno się wykraczać poza podstawy wynikające ze szczególnych okoliczności przywołanych przez pozwanego.**
- (15) Europejskie powiadomienie o płatności powinno informować pozwanego o możliwości albo spłaty zaległego długu wierzycielowi albo złożenia odpowiedzi na pozew, w przypadku zamiaru zakwestionowania roszczenia w terminie trzech tygodni. Oprócz podania pełnych informacji dotyczących roszczenia dostarczonych przez wierzyciela, pozwanego należy poinformować o prawnym znaczeniu powiadomienia, a w szczególności o skutkach niezakwestionowania roszczenia.
- (16) Odpowiedź na pozew złożona w terminie powinna zakończyć europejską procedurę dotyczącą nakazu płatniczego i powinna doprowadzić do automatycznego przeniesienia sprawy do zwyczajnego postępowania cywilnego, o ile wierzyciel nie zażądał wyraźnie przerwania procedury w takim wypadku.
- (17) Europejski nakaz płatniczy, który ma zostać wydany w przypadku braku odpowiedzi na pozew powinien być natychmiastowo wykonalny w stosunku do pozwanego. Powinien podlegać sprzeciwowi, który powinien zasadniczo powodować takie same skutki jak odpowiedź na pozew. W przypadku niezłożenia odpowiedzi na pozew wezwanie do zapłaty powinno mieć taki sam status jak ostateczny wyrok wydany w zwyczajnym postępowaniu cywilnym.
- (18) **Przy obliczaniu terminów stosuje się rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

Wtorek 13 grudnia 2005

- (19) *Standardowy formularz powinien informować pozwanego, że terminy należy obliczać zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom) nr 1182/71, biorąc pod uwagę dni ustawowo wolne od pracy w Państwie Członkowskim, w którym znajduje się siedziba sądu.*
- (20) *Złożenie wniosku o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oznacza obowiązek poniesienia wszelkich stosownych kosztów sądowych.*
- (21) *Sądy powinny wziąć pod uwagę każdą pisemną formę sprzeciwu, jeżeli jest ona jasno przedstawiona.*
- (22) *Pojęcie „zwyczajnego postępowania cywilnego” w niniejszym rozporządzeniu niekoniecznie powinno być interpretowane w rozumieniu prawa krajowego.*
- (23) *Połączone koszty sądowe europejskiego nakazu zapłaty oraz zwyczajnego postępowania cywilnego w przypadku zgłoszenia sprzeciwu nie powinny przekraczać kosztów sądowych zwyczajnego postępowania cywilnego, w którym nie wystąpiono o europejski nakaz zapłaty; koszty te nie obejmują na przykład wynagrodzenia adwokata lub kosztów doręczenia dokumentów przez podmiot inny niż sąd.*
- (24) *Państwa Członkowskie podejmując decyzję, które sądy są właściwe w sprawach europejskiego nakazu zapłaty, powinny wziąć pod uwagę konieczność zapewnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości.*
- (25) Rozporządzenie to nie wpływa na stosowanie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ ani na rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych w Państwach Członkowskich⁽²⁾.
- (26) Jako że *celu* niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienia szybkiego i skutecznego mechanizmu odzyskiwania należności za bezsporne roszczenia pieniężne w całej Unii Europejskiej, nie da się odpowiednio osiągnąć na poziomie Państw Członkowskich, natomiast, z uwagi na skalę i zakres działania rozporządzenia, da się go lepiej osiągnąć na szczeblu wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu; w szczególności ogranicza ingerencję w krajowe prawo proceduralne do minimum, jako że nie zastępuje uproszczonych procedur krajowych, a jedynie oferuje dodatkową opcję.
- (27) Niniejsze rozporządzenie szanuje podstawowe prawa i zasady uznane w szczególności przez Kartę Podstawowych Praw Unii Europejskiej za podstawowe przepisy prawa wspólnotowego. W szczególności ma na celu zapewnienie pełnego poszanowania prawa do uczciwego procesu, jak uznano w art. 47 Karty.
- (28) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽³⁾.
- (29) Zjednoczone Królestwo i Irlandia, zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, wyraziły chęć uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (30) Dania, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, a zatem nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2245/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, str. 37.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Wtorek 13 grudzień 2005

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. *Celem niniejszego rozporządzenia jest:*

- a) *uproszczenie, przyspieszenie i zmniejszenie kosztów transgranicznych sporów sądowych dotyczących bezspornych roszczeń pieniężnych poprzez stworzenie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty; oraz*
- b) *pozwolenie na swobodny przepływ europejskich nakazów zapłaty we wszystkich Państwach Członkowskich poprzez ustanowienie minimalnych standardów, których przestrzeganie czyni zbędnym jakiegokolwiek pośrednie postępowanie konieczne w Państwie Członkowskim egzekwowania i poprzedzające rozpoznanie oraz egzekwowanie.*

2. *Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia wierzycielowi dochodzenia roszczenia w rozumieniu art. 5 przy wykorzystaniu innej procedury dostępnej zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego lub zgodnie z prawem wspólnotowym.*

Artykuł 2

Zakres

1. *Niniejsze rozporządzenie stosuje się, w transgranicznych sporach sądowych, do spraw cywilnych i handlowych, bez względu na charakter sądu czy trybunału. Nie obejmuje swoim zakresem w szczególności spraw skarbowych, celnych czy administracyjnych lub odpowiedzialności Państwa za działania i zaniechania w wykonywaniu władzy publicznej („acta iure imperii”).*

2. *Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:*

- a) *praw własności wynikających ze stosunków małżeńskich, testamentów i spadków;*
- b) *upadłości, postępowania związanego z likwidacją niewypłacalnych spółek czy innych osób prawnych, porozumień sądowych; postępowania układowego i analogicznych;*
- c) *ubezpieczeń społecznych;*
- d) *roszczeń wynikających ze zobowiązań pozaumownych, chyba że:*
 - i) *podlegały one porozumieniu zawartemu między stronami lub nastąpiło uznanie długu; lub*
 - ii) *dotyczyły one spłaconych długów wynikających ze wspólnego posiadania własności.*

3. *W niniejszym rozporządzeniu pojęcie „Państwo Członkowskie” oznacza Państwa Członkowskie oprócz Danii.*

Artykuł 3

Sprawy transgraniczne

1. *Dla celów niniejszego rozporządzenia sprawą transgraniczną jest taka sprawa, w której co najmniej jedna ze strona ma stałe miejsce zamieszkania lub zwyczajowe miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim niż Państwo Członkowskie sądu, do którego wpłynął wniosek.*

2. *Miejsce zamieszkania jest określone zgodnie z art. 59 i 60 rozporządzenia (WE) nr 44/2001.*

Wtorek 13 grudzień 2005

3. *Chwilą właściwą dla ustalenia, czy dana sprawa jest sprawą transgraniczną jest czas złożenia wniosku o wydanie europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.*

Artykuł 4

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) *„Państwo Członkowskie pochodzenia”*: Państwo Członkowskie, w którym wydano europejski nakaz zapłaty;
- 2) *„Państwo Członkowskie egzekwowania”*: Państwo Członkowskie, w którym żąda się egzekucji europejskiego nakazu zapłaty;
- 3) *„sąd”*: wszystkie organy w Państwach Członkowskich posiadające kompetencje odnośnie europejskiego nakazu zapłaty lub innych spraw pokrewnych;
- 4) *„sąd kraju pochodzenia”*: sąd, który wydaje europejski nakaz zapłaty.

Artykuł 5

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty

Ustanawia się postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w celu odzyskiwania należności za roszczenia pieniężne na konkretną kwotę, których termin płatności przypadł w czasie składania wniosku o wydanie europejskiego nakazu zapłaty.

Artykuł 6

Właściwość sądu

1. *Dla celów stosowania niniejszego rozporządzenia właściwość sądu określa się zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 44/2001.*
2. *Jednak jeżeli roszczenie odnosi się do umowy zawartej przez osobę, konsumenta, w celu, który może być uważany za niezwiązany z jej działalnością handlową lub zawodem i jeżeli pozwany jest konsumentem, wyłącznie właściwy jest sąd Państwa Członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania w rozumieniu art. 59 rozporządzenia (WE) nr 44/2001.*

Artykuł 7

Wniosek o wydanie europejskiego nakazu zapłaty

1. *Wniosek o wydanie europejskiego nakazu zapłaty sporządza się przy wykorzystaniu standardowego formularza zawartego w Załączniku.*
2. *Wniosek zawiera:*
 - a) *nazwiska i adresy stron, a także, w stosownych przypadkach, ich przedstawicieli, oraz sądu, do którego składa się wniosek;*
 - b) *kwotę roszczenia, w tym kwotę podstawową oraz, w stosownych przypadkach, odsetki i kary umowne;*
 - c) *jeżeli wymagane są odsetki od roszczenia, stopę procentową i okres, za jaki wymagane są odsetki, o ile nie dolicza się automatycznie odsetek ustawowych do kwoty zadłużenia zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego pochodzenia;*
 - d) *podstawę roszczenia, w tym opis okoliczności przywoływanych jako podstawa roszczenia i, w stosownych przypadkach, żądanych odsetek;*
 - e) *opis dowodów na poparcie roszczenia;*
 - f) *uzasadnienie właściwości sądu; i*
 - g) *transgranicznego charakteru sprawy zgodnie z art. 3.*

Wtorek 13 grudzień 2005

3. We wniosku wierzyciel oświadcza, że podane przez niego informacje są zgodne z prawdą i oparte na jego najlepszej wiedzy i przekonaniu, oraz przyjmuje do wiadomości, że umyślne podanie fałszywych informacji może pociągać za sobą stosowne sankcje na mocy prawa Państwa Członkowskiego pochodzenia.

4. W załączniku do wniosku wierzyciel może poinformować sąd, że nie zgadza się na przeniesienie sprawy do zwyczajnego postępowania cywilnego w rozumieniu art. 17 w przypadku sprzeciwu ze strony pozwanego. Wierzyciel może przekazać taką informację sądowi również w terminie późniejszym, w każdym jednak razie przed wydaniem nakazu.

5. Wniosek składa się w formie pisemnej lub za pomocą innego środka komunikacji, w tym komunikacji elektronicznej, akceptowanego przez Państwo Członkowskie pochodzenia i dostępnego dla sądu pochodzenia.

6. Wniosek musi być podpisany przez wierzyciela lub, tam, gdzie ma to zastosowanie, przez jego przedstawiciela. Jeżeli wniosek złożony jest w formie elektronicznej, zgodnie z ust. 5, musi być podpisany zgodnie z art. 2 pkt 2 dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych⁽¹⁾. Podpis musi być uznawany w Państwie Członkowskim pochodzenia i nie może podlegać dodatkowym wymogom.

Jednak taki podpis elektroniczny nie jest wymagany, jeżeli i w zakresie, w jakim istnieje alternatywny system komunikacji elektronicznej w sądach Państwa Członkowskiego pochodzenia, dostępny dla pewnej grupy uprzednio zarejestrowanych, możliwych do zidentyfikowania użytkowników, który pozwala na bezpieczną identyfikację tych użytkowników. Państwa Członkowskie informują Komisję o takich systemach komunikacji.

Artykuł 8

Badanie wniosku

1. Sąd, do którego wpłynął wniosek o wydanie europejskiego nakazu zapłaty bada możliwie najszybciej i na podstawie formularza wniosku, czy wymogi określone w art. 2, 3, 5, 6 i 7 zostały spełnione i czy roszczenie można uznać za uzasadnione i dopuszczalne. Badanie to może odbywać się w sposób zautomatyzowany.

2. W przypadkach, w których sąd rozważa odrzucenie wniosku na skutek niespełnienia wymogów art. 7 może dać wnioskodawcy możliwość uzupełnienia lub poprawienia wniosku.

Artykuł 9

Uzupełnienie i poprawienie wniosku

1. Jeżeli wymogi określone w art. 7 nie są spełnione i o ile wniosek nie jest oczywiście bezzasadny lub niedopuszczalny, sąd umożliwia wierzycielowi uzupełnienie lub poprawienie wniosku. Sąd używa standardowego formularza zawartego w Załączniku.

2. Jeżeli sąd żąda od wnioskodawcy uzupełnienia lub poprawienia wniosku, określa wówczas termin, jaki uważa za stosowny w danych okolicznościach. Sąd może przedłużać termin według swojego uznania.

Artykuł 10

Modyfikacja wniosku

1. Jeżeli wymogi określone w art. 8 są spełnione jedynie w odniesieniu do części wniosku, sąd informuje o tym wierzyciela, używając standardowego formularza zawartego w Załączniku. Wierzyciel jest proszony o akceptację lub odrzucenie propozycji wydania europejskiego nakazu zapłaty na kwotę określoną przez sąd i jest informowany o skutkach swojej decyzji. Wierzyciel odpowiada, zwracając przesłany przez sąd standardowy formularz w terminie określonym przez sąd zgodnie z art. 9 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 19.1.2000, str. 12.

Wtorek 13 grudzień 2005

2. Jeżeli wierzyciel akceptuje propozycję sądu, sąd wydaje europejski nakaz zapłaty, zgodnie z art. 12, w odniesieniu do części wniosku zaakceptowanej przez wierzyciela. Skutki związane z pozostałą częścią pierwotnego wniosku podlegają prawu krajowemu.

3. Jeżeli wierzyciel nie prześle odpowiedzi w terminie określonym przez sąd lub odrzuci propozycję sądu, sąd odrzuca w całości wniosek o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, zgodnie z art. 11.

Artykuł 11

Odrzucenie wniosku

1. Sąd odrzuca wniosek, jeżeli:
 - a) wierzyciel nie przesłał odpowiedzi w terminie określonym przez sąd zgodnie z art. 9 ust. 2; lub
 - b) wierzyciel nie przesłał odpowiedzi w terminie określonym przez sąd lub odrzucił propozycję sądu, zgodnie z art. 10 ust. 3; lub
 - c) wymogi określone w art. 2, 3, 5, 6 i 7 nie są spełnione; lub
 - d) wniosek jest oczywiście bezzasadny lub niedopuszczalny.

Wierzyciel jest informowany o powodach odrzucenia wniosku za pomocą standardowego formularza zawartego w Załączniku.

2. Od odrzucenia wniosku nie przysługuje odwołanie.
3. Odrzucenie wniosku nie uniemożliwia wierzycielowi dalszego dochodzenia roszczenia za pomocą nowego wniosku o wydanie europejskiego nakazu zapłaty lub jakiegokolwiek innej procedury dostępnej na mocy prawa Państwa Członkowskiego.

Artykuł 12

Wydanie europejskiego nakazu zapłaty

1. Jeżeli warunki określone w art. 8 są spełnione, sąd wydaje, możliwie najszybciej, zwykle w ciągu 30 dni od wpłynięcia wniosku, europejski nakaz zapłaty, używając standardowego formularza zawartego w Załączniku.

Okres 30 dni nie obejmuje czasu wykorzystanego przez wierzyciela na uzupełnienie, poprawienie lub modyfikację wniosku.

2. Europejski nakaz zapłaty wydaje się wraz kopia formularza wniosku. Nie zawiera on informacji dostarczonych przez wierzyciela zgodnie z art. 7 ust. 4.
3. W europejskim nakazie zapłaty pozwanego informuje się o możliwości:
 - a) zapłacenia wierzycielowi kwoty określonej w nakazie; lub
 - b) zaskarżenia nakazu poprzez wniesienie sprzeciwu do sądu kraju pochodzenia w terminie określonym w art. 16 ust. 2.
4. W europejskim nakazie zapłaty pozwanego informuje się, że:
 - a) nakaz został wydany wyłącznie na podstawie informacji dostarczonych przez wierzyciela, które nie były sprawdzane przez sąd;

Wtorek 13 grudzień 2005

- b) *nakaz stanie się wykonalny, o ile sprzeciw nie zostanie wniesiony do sądu zgodnie z art. 16;*
 - c) *w przypadku wniesienia sprzeciwu postępowanie jest kontynuowane przez odpowiedni sąd Państwa Członkowskiego pochodzenia zgodnie z przepisami regulującymi zwyczajne postępowanie cywilne, chyba że wierzyciel wyraźnie zażąda, aby w takim przypadku postępowanie nie było kontynuowane.*
5. *Sąd zapewnia, aby nakaz został doręczony pozwanemu zgodnie z prawem krajowym w sposób umożliwiający spełnienie minimalnych standardów określonych w art. 13 — 15.*

Artykuł 13

Doręczenie za potwierdzeniem odbioru przez pozwanego

Europejski nakaz zapłaty może być doręczony pozwanemu zgodnie z prawem krajowym danego Państwa Członkowskiego za pomocą jednej z następujących metod:

- a) *doręczenie osobiste za potwierdzeniem odbioru, zawierającym datę odbioru i podpis pozwanego;*
- b) *doręczenie osobiste potwierdzone dokumentem podpisanym przez kompetentną osobę, która dokonała doręczenia, stwierdzającym, że pozwany odebrał dokument lub odmówił jego odbioru bez żadnych podstaw prawnych, oraz zawierającym datę doręczenia;*
- c) *doręczenie pocztą za potwierdzeniem odbioru, zawierającym datę odbioru, podpisanym i zwróconym przez pozwanego;*
- d) *doręczenie drogą elektroniczną, np. faksem lub e-mailem, potwierdzone pokwitowaniem odbioru, zawierającym datę odbioru, podpisanym i zwróconym przez pozwanego.*

Artykuł 14

Doręczenie bez potwierdzenia odbioru przez pozwanego

1. *Europejski nakaz zapłaty może być także doręczony pozwanemu zgodnie z prawem krajowym danego Państwa Członkowskiego za pomocą jednej z następujących metod:*

- a) *doręczenie osobiste na adres osobisty pozwanego do rąk osób zamieszkujących wspólnie z pozwanym lub pracujących pod tym adresem;*
- b) *w przypadku, gdy pozwany prowadzi własną działalność lub jest osobą prawną, doręczenie osobiste do lokali służbowych pozwanego lub do rąk osób zatrudnionych przez pozwanego;*
- c) *pozostawienie nakazu do skrzynki pocztowej pozwanego;*
- d) *pozostawienie nakazu w urzędzie pocztowym lub u kompetentnych władz publicznych oraz umieszczenie w skrzynce pocztowej pozwanego pisemnego powiadomienia o pozostawieniu nakazu, pod warunkiem że pisemne powiadomienie wyraźnie informuje o sądowym charakterze dokumentu lub skutkach prawnych powiadomienia w postaci skutków doręczenia oraz rozpoczęcia biegu terminu;*
- e) *doręczenie pocztą bez potwierdzenia odbioru zgodnie z ust. 3, jeżeli pozwany ma adres w Państwie Członkowskim pochodzenia;*
- f) *doręczenie drogą elektroniczną potwierdzone automatycznym potwierdzeniem odbioru, pod warunkiem że pozwany wcześniej wyraźnie zaakceptował tę metodę doręczenia.*

2. *Do celów niniejszego rozporządzenia doręczenie zgodnie z ust. 1 nie jest dopuszczalne, jeżeli adres pozwanego nie jest znany na pewno.*

Wtorek 13 grudzień 2005

3. Doręczenie zgodnie z ust. 1 lit. a) — d) jest potwierdzone przez:
- a) dokument podpisany przez kompetentną osobę, która dokonała doręczenia, zawierający:
- i) informację o metodzie doręczenia;
 - ii) datę doręczenia;
 - iii) jeżeli nakaz został doręczony osobie innej niż pozwany, nazwisko tej osoby oraz jej stosunek do pozwanego; lub
- b) pokwitowanie odbioru przez osobę odbierającą, do celów ust. 1 lit. a) i b).

Artykuł 15

Doręczenie przedstawicielowi

Zgodnie z art. 13 i 14 nakaz może być również doręczony pełnomocnikowi pozwanego.

Artykuł 16

Sprzeciw wobec europejskiego nakazu zapłaty

1. Pozwany może złożyć sprzeciw wobec europejskiego nakazu zapłaty **przed sądem kraju pochodzenia, wykorzystując** standardowy formularz zawarty w **Załączniku**, który zostanie mu dostarczony wraz z europejskim nakazem zapłaty.
2. **Sprzeciw przesyła się w ciągu 30 dni od doręczenia pozwanemu nakazu.**
3. **Pozwany wskazuje** w sprzeciwie, że kwestionuje przedmiotowe **roszczenie nie musząc** podawać tego powodów.
4. Sprzeciw **składa się w formie pisemnej lub za pomocą innego środka komunikacji, w tym komunikacji elektronicznej, akceptowanego przez Państwo Członkowskie pochodzenia i dostępnego dla sądu pochodzenia.**
5. **Sprzeciw musi być podpisany przez pozwanego lub, tam, gdzie ma to zastosowanie, przez jego przedstawiciela. Sprzeciw wnoszony w formie elektronicznej zgodnie z ust. 4 musi zostać podpisany zgodnie z art. 2 pkt 2 dyrektywy 1999/93/WE. Podpis ten musi być uznawany w Państwie Członkowskim pochodzenia i nie może podlegać dodatkowym wymogom.**

Jednakże taki podpis elektroniczny nie jest wymagany, jeżeli i w zakresie, w jakim istnieje alternatywny system komunikacji elektronicznej w sądach Państwa Członkowskiego pochodzenia, dostępny dla pewnej grupy uprzednio zarejestrowanych i możliwych do identyfikowania użytkowników. Państwa Członkowskie informują Komisję o takich sposobach komunikacji.

Artykuł 17

Skutki wniesienia sprzeciwu

1. Jeżeli sprzeciw zostaje wniesiony w terminie określonym w **art. 16 ust. 2**, postępowanie toczy się dalej **przed odpowiednim sądem Państwa Członkowskiego pochodzenia** zgodnie z zasadami zwyczajnego postępowania cywilnego, o ile wierzyciel nie zażądał **wyraźnie zaprzestania** kontynuowania postępowania w takim wypadku, **zgodnie z art. 7 ust. 4.**

Jeżeli wierzyciel dochodzi swoich praw w postępowaniu w sprawie wydania europejskiego nakazu zapłaty, przepisy prawa krajowego nie mogą stanowić uszczerbku dla jego pozycji we wszczętym następnie zwyczajnym postępowaniu cywilnym.

Wtorek 13 grudzień 2005

2. Przeniesienie sprawy do zwyczajnego postępowania cywilnego w rozumieniu ust. 1 reguluje prawo Państwa Członkowskiego **po pochodzenia**.
3. *Wierzyciel informowany jest o tym, czy pozwany złożył sprzeciw oraz o skierowaniu sprawy do zwyczajnego postępowania cywilnego.*

Artykuł 18

Wykonalność

1. *Jeżeli w terminie określonym w art. 16 ust. 2, z uwzględnieniem czasu na wpłynięcie sprzeciwu, sprzeciw nie zostanie wniesiony, sąd niezwłocznie stwierdza wykonalność europejskiego nakazu zapłaty stosując standardowy formularz zawarty w Załączniku. Sąd państwa pochodzenia sprawdza datę doręczenia nakazu.*
2. *Bez uszczerbku dla ust. 1 formalne wymogi wykonalności podlegają prawu Państwa Członkowskiego pochodzenia.*
3. *Sąd przesyła wierzycielowi wykonalny europejski nakaz zapłaty.*

Artykuł 19

Zniesienie exequatur

Europejski nakaz zapłaty, który stał się wykonalny w Państwie Członkowskim pochodzenia jest uznawany i wykonywany w pozostałych Państwach Członkowskich bez konieczności stwierdzenia jego wykonalności i z wykluczeniem możliwości kwestionowania jego uznania.

Artykuł 20

Odwołanie w wyjątkowych przypadkach

1. *Przed upływem terminu określonego w art. 16 ust. 2 pozwany może wnieść odwołanie od nakazu zapłaty do właściwego sądu w Państwie Członkowskim pochodzenia, jeżeli:*
 - a) i) *nakaz zapłaty został doręczony z wykorzystaniem jednego ze sposobów określonych w art. 14; oraz*
 - ii) *nakaz nie został doręczony w terminie, który umożliwiłby pozwanemu przygotowanie obrony, bez jakiegokolwiek winy z jego strony; lub*
- b) *pozwany, nie ze swojej winy, nie miał możliwości wniesienia sprzeciwu z powodu siły wyższej lub na skutek wyjątkowych okoliczności,*

pod warunkiem, że w każdej sytuacji działa niezwłocznie.

2. *Przed upływem terminu określonego w art. 16 ust. 2 pozwany może wnieść odwołanie od nakazu zapłaty do właściwego sądu w Państwie Członkowskim również wówczas, gdy europejski nakaz zapłaty został wydany oczywiście bezzasadnie, z uwzględnieniem wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub innych wyjątkowych okoliczności.*
3. *Jeżeli sąd odrzuci wniosek na tej podstawie, że żadna z przyczyn, o których mowa w ust. 1 i 2 nie ma zastosowania, europejski nakaz zapłaty pozostaje w mocy.*
4. *Jeżeli sąd uzna, że odwołanie jest zasadne z uwagi na jedną z przyczyn, o których mowa w ust. 1 i 2, europejski nakaz zapłaty traci moc.*

Wtorek 13 grudnia 2005

Artykuł 21

Egzekucja

1. Bez uszczerbku dla przepisów niniejszego rozporządzenia egzekucja europejskiego nakazu zapłaty podlega prawu Państwa Członkowskiego egzekucji.

Europejski nakaz zapłaty, który stał się wykonalny, jest wykonywany na takich samych warunkach, jak każde wykonalne orzeczenie wydane w Państwie Członkowskim egzekucji.

2. W celu przeprowadzenia egzekucji w innym Państwie Członkowskim wierzyciel dostarcza odpowiednim organom wykonawczym tego Państwa Członkowskiego:

- a) odpis europejskiego nakazu zapłaty, którego wykonalność została stwierdzona przez sąd państwa pochodzenia, który spełnia warunki niezbędne do ustalenia jego autentyczności; oraz
- b) jeżeli jest to niezbędne, tłumaczenie europejskiego nakazu zapłaty na oficjalny język Państwa Członkowskiego egzekucji lub w przypadku, gdy w tym Państwie Członkowskim jest więcej niż jeden oficjalny język, tłumaczenie na język oficjalny lub jeden z oficjalnych języków postępowania sądowego miejsca, w którym żąda się egzekucji nakazu, zgodnie z prawem tego Państwa Członkowskiego, lub tłumaczenie na inny język wskazany przez Państwo Członkowskie egzekucji jako ten, który może być przez nie zaakceptowany. Każde Państwo Członkowskie może wskazać oficjalny język bądź oficjalne języki instytucji Wspólnoty Europejskiej inne niż jego własne, które może zaakceptować w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Tłumaczenie musi być uwierzytelnione przez osobę uprawnioną do tego w jednym z Państw Członkowskich.

3. Od wierzyciela, który w jednym z Państw Członkowskich złożył wniosek o egzekucję europejskiego nakazu zapłaty wydanego w innym Państwie Członkowskim nie można wymagać jakiegokolwiek zabezpieczenia, zobowiązania lub depozytu, bez względu na nazwę, na tej podstawie, że jest on cudzoziemcem lub, że nie ma miejsca zamieszkania lub zwyczajowego miejsca zamieszkania w Państwie Członkowskim egzekucji.

Artykuł 22

Odmowa egzekucji

1. Na wniosek pozwanego właściwy sąd Państwa Członkowskiego egzekucji odmówi egzekucji europejskiego nakazu zapłaty, jeżeli europejski nakaz zapłaty pozostaje w sprzeczności z wcześniejszym orzeczeniem lub nakazem wydanym uprzednio przez którekolwiek Państwo Członkowskie lub państwo trzecie, pod warunkiem, że:

- a) wcześniejsze orzeczenie dotyczyło tej samej podstawy roszczenia między tymi samymi stronami; oraz
- b) wcześniejsze orzeczenie spełnia warunki niezbędne dla uznania go przez Państwo Członkowskie egzekucji; oraz
- c) istniejąca sprzeczność nie mogłaby być przedmiotem sprzeciwu wniesionego w trakcie postępowania sądowego w Państwie Członkowskim pochodzenia.

2. Na wniosek odmawia się egzekucji także wówczas, gdy pozwany zapłacił już wierzycielowi sumę określoną w europejskim nakazie zapłaty.

3. W żadnym wypadku treść europejskiego nakazu zapłaty nie podlega kontroli w Państwie Członkowskim egzekucji.

Artykuł 23

Zawieszenie lub ograniczenie egzekucji

W przypadku, gdy pozwany wniosł odwołanie na podstawie art. 20 właściwy sąd w Państwie Członkowskim egzekucji może na wniosek pozwanego:

- a) ograniczyć postępowanie wykonawcze do środków zabezpieczających; lub
- b) uzależnić egzekucję od złożenia zabezpieczenia, które sam określi; lub
- c) w wyjątkowych okolicznościach, zawiesić postępowanie wykonawcze.

Wtorek 13 grudzień 2005

Artykuł 24

Zastępstwo prawne

Reprezentacja przez prawnika lub inną osobę o kwalifikacjach prawnych nie jest obowiązkowe:

- a) dla wnioskodawcy w odniesieniu do wniosku o wydanie europejskiego nakazu zapłaty;
- b) dla pozwanego w odniesieniu **do sprzeciwu** wobec europejskiego nakazu zapłaty.

Artykuł 25

Koszty sądowe

1. Łączne koszty sądowe związane z postępowaniem w sprawie europejskiego nakazu zapłaty oraz zwyczajnym postępowaniem cywilnym powstające w przypadku wniesienia sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty **w danym Państwie Członkowskim** nie mogą przewyższać **kosztów sądowych** związanych ze zwyczajnym postępowaniem cywilnym bez uprzedniego postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty **w tym Państwie Członkowskim**.

2. **Dla celów niniejszego rozporządzenia koszty postępowania powinny zawierać opłaty i wydatki, których wysokość określana jest zgodnie z prawem krajowym.**

Artykuł 26

Związek z krajowym prawem proceduralnym

Wszelkie kwestie proceduralne nieomówione konkretnie w niniejszym rozporządzeniu reguluje **prawo krajowe**.

Artykuł 27

Stosunek do rozporządzenia (WE) nr 1348/2000

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1348/2000.

Artykuł 28

Informacja **dotycząca kosztów doręczenia i egzekucji**

Państwa Członkowskie współpracują, w szczególności poprzez Europejską Sieć Sądowniczą w sprawach cywilnych i handlowych, ustanowioną zgodnie z decyzją Rady 2001/470/WE z dnia 28 maja 2001 r.⁽¹⁾ w celu dostarczaniu ogółowi społeczeństwa i kręgom zawodowym informacji na temat:

- a) kosztów doręczenia dokumentów; oraz
- b) tego, jakie organy są właściwe w kwestii egzekucji dla celów stosowania art. 19-21.

Artykuł 29

Informacje dotyczące właściwości sądu, postępowania odwoławczego, środków komunikacji i języków

1. Do dnia ... Państwa Członkowskie powiadają Komisję o:
 - a) sądach właściwych w sprawach wydawania europejskiego nakazu zapłaty;
 - b) postępowaniu odwoławczym oraz sądach właściwych dla celów art. 20;
 - c) środkach komunikacji przyjętych dla celów europejskiego nakazu zapłaty w odniesieniu do procedury płatności oraz dostępnych dla sądów;
 - d) przyjętych językach, zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b).

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, str. 25.

Wtorek 13 grudzień 2005

Państwa Członkowskie powiadają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach tych informacji.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 poprzez opublikowanie ich w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz za pośrednictwem innych właściwych środków.

Artykuł 30

Poprawki do załącznika

Standardowe formularze określone w załączniku podlegają aktualizacji **lub technicznemu dostosowaniu** zgodnie z **procedurą**, o której mowa w art. 31, **zapewniając pełną zgodność z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.**

Artykuł 31

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet przewidziany art. 75 **rozporządzenia** (WE) nr 44/2001.
2. Jeżeli dokonuje się odniesień do niniejszego **ustępu**, zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając jej art. 8.

Artykuł 32

Sprawozdanie

Do dnia ...⁽¹⁾ Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu szczegółowe sprawozdanie dotyczące funkcjonowania postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Sprawozdanie to zawiera ocenę postępowania pod względem jej funkcjonowania oraz rozszerzoną ocenę jej skutków dla każdego Państwa Członkowskiego.

W tym celu oraz w celu zapewnienia, że w Unii Europejskiej należycie uwzględniana jest najlepsza praktyka, oraz że odzwierciedla ona zasady lepszego ustawodawstwa, Państwa Członkowskie dostarczają Komisji informacje dotyczące transgranicznego funkcjonowania europejskiego nakazu zapłaty. Informacje te powinny obejmować dane na temat opłat sądowych, szybkości postępowania, jej skuteczności, łatwości jej użycia oraz krajowych postępowań w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w Państwach Członkowskich.

Sprawozdanie Komisji zawiera, tam gdzie to konieczne, propozycje adaptacji.

Artykuł 33

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z **dniem**

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia..., z wyjątkiem art. ..., ..., oraz ..., które obowiązują od dnia

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ Pięć lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.